

7. Τῇ μὲν κακίᾳ πολλὰ χωρία καὶ μέρη τοῦ σώματος παρέχει δι' αὐτῶν ἐνδύσαν ἀψασθαι τῆς ψυχῆς, τῇ δ' ἀρετῇ μία λαβή, τὰ ὅτα τῶν νέων ἔστιν, ἀνὴρ καθαρὸς καὶ ἀθρυπτα κολακεῖχ, καὶ λόγοις ἀθηκτα φαύλοις ἀπ' ἀργῆς φυλάττηται.

8. Εγνοκράτης τοῖς παισὶ μᾶλλον ἡ τοῖς ἀθληταῖς ἐκέλευσε περιάπτειν ἀμφώτιδας, ὡς ἐκείνων μὲν τὰ ὅτα ταῖς πληγαῖς, τούτων δὲ τοῖς λόγοις τὰ ἥθη διαστρεφομένων.

9. Βίας κελευσθεὶς τὸ χρηστότατον ὄμοιον καὶ φαυλότατον ἐκπέμψκι κρέας τοῦ ἱερείου, τὴν γλῶτταν ἔξελὼν ἀπέπεμψκεν, ὡς καὶ βλάβας καὶ ὠφελεῖας τοῦ λέγειν ἔχοντος μεγίστας.

10. Οἱ πολλοὶ τὰ μικρὰ παιδία καταφιλοῦντες, αὐτοὶ τε τῶν ὅτων ἀποτονται, καὶ τούτοις τοῦτο ποιεῖν κελεύουσιν, αἰνιττόμενοι μετὰ παιδιάς, διτελεῖν μάλιστα τὸν διὰ τῶν ὅτων ὀφελοῦντα.

11. (Δῆλόν ἔστιν) διτελεῖν μεταξὺ τοῖς πάσις ἀκροάσεως ἀπειχόμενος ὁ νέος καὶ λόγοις μηδενὸς γευόμενος, οὐ μόνον ἀκαρποῖς ὃν ὅλος καὶ ἀβλαστῆς διαμένει πρὸς ἀρετήν, ἀλλὰ καὶ διαστρέφοιτο πρὸς κακίαν, ὥσπερ ἐκ χώρας ἀκινήτου καὶ ἀργῆς ἄγρια πολλὰ τῆς ψυχῆς ἀναδιδόντος.

12. Τὰς ἐφ' ἡδονὴν ὄρμας καὶ πρὸς πάνον ὑποψίας . . . ἀνὴρ τις ἀφέτους, ἢ πεφύκασι χωρεῖν καὶ μὴ λόγοις χρηστοῖς ἀφαιρῶν ἢ παρατρέπων καταρτύη τὴν φύσιν, οὐκ ἔστιν δὲ τῶν θηρίων οὐκ ἡμέρων ἀνθρώπουν φαρεῖν.

13. Λέγειν ἀσκοῦσι πρὶν ἀκούειν ἐθισθῆναι.

14. Τοῖς μὲν σφαιρίζοντις, ἀμα τοῦ βαλεῖται καὶ τοῦ λαβεῖται τὴν σφαιρὰν ἢ μάθησις. ἐν δὲ τῷ τοῦ λόγου χρείᾳ τὸ δέξασθαι καλῶς τοῦ προσθαι πρότερον ἔστι, ὥσπερ τοῦ τεκεῖν τὸ συλλαβεῖν τι.

15. Οἱ πάντων καταγελαστότατον ἔστιν, ἀν μὲν τινι προστύχωσιν (οἱ νέοι) διηγουμένῳ δεῖπνον, ἢ πουπίν, ἢ δνειρον, ἢ λοιδορίαν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ἄλλον, ἀκριῶνται σιωπὴ καὶ ποσδιτιπαροῦσιν. ἀν δέ τις αὐτοὺς ἐπισπαδάμενος διδάσκῃ τι τῶν χρονίμων, ἢ παρανητή τῶν δεόν των, ἢ νουθετητὴ πληυμελοῦντας ἢ καταπραῦνη χαλεπαίνοντας, οὐχ ὑπομένοντιν, ἀλλ' εἴαν μὲν δύνωνται φιλοτιμούμενοι περιγενέσθαι, διαιμάχονται πρὸς τὸν λόγον, εἰ δὲ μη, φεύγοντες ἀπίστι πρὸς ἐτέρους λόγους καὶ φλυάρους.

16. Τοὺς μὲν ἵππους οἱ καλῶς τρέφοντες, εὔστόμους τῷ χαλινῷ, τοὺς δὲ παιδιάς, εύηκάρους τῷ λόγῳ παρέχουσι, πολλὰ μὲν ἀκούειν, μὴ πολλὰ δέ λέγειν διδασκομένους.

17. Τὴν φύσιν ἡμῶν ἐκάστῳ λέγουσι δύο μὲν ὅτα δοῦναι, μίαν δὲ γλῶτταν, ὡς ἐλάττοντα λέγειν ἢ ἀκούειν ὄφελοντι.

18. Πανταχοῦ μὲν τῷ τέρεῳ κόσμος ἀσφαλής ἔστιν ἢ σιωπή, μάλιστα δ' ὅτας ἀκούων ἐτέρους μὴ συντα-

ράττηται μηδὲ ἔξιλακτῇ πρὸς ἔκαστον, ἀλλά, καὶ ὁ λόγος ἢ μὴ μιαρ ἀρεστός, ἀρέχηται καὶ περιμένη πανσασθαι τὸν διαλεγόμενον καὶ πανσαμένον, μὴ εἰθὲώς ἐπιβάλλῃ τὴν ἀρτίρροσιν, ἀλλ' (ὡς Λισχέρης φησί) διαλείπῃ χρόνον, εἴτε προσθεῖται τὸ βολούτο τοῦτο λειτεγμένοις ὁ εἰρηκώ, εἴτε μεταθέσθαι καὶ ἀρελεῖται· οἱ δὲ εἰθὺς ἀρτικόπτοντες, οὐτ' ἀκονοτες, οὐτ' ἀκοούμενοι, λέγοντες δὲ πρὸς λέγοντας, ἀσχημοροῦσιν. 'Ο δέ ἐγκρατῶς καὶ μετ' αἰδοὺς ἀκόνειν ἐθισθεῖς, τὸν μὲν ὀφέλιμον λόγον ἐδέξατο καὶ κατέσχε, τὸν δὲ ἄχρηστον ἢ γενεδῆ μᾶλλον διεῖδε καὶ κατεφώρασε, φιλαλήθης φαρεῖς, οὐ φιλόνεικος, οὐδὲ προπετής καὶ δύσερις.

(Ἀκολουθεῖ)

ΧΡΙΣΤ. ΣΑΜΑΡΤΣΙΔΗΣ.

JULES FERRY.

Τὸ εὐγενὲς τῶν Γαλατῶν ἔθνος βαρέως ἀληθῶς ἐπλήγη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ ἀπινοῦς Χάρωνος, διότι οὐ πρὸ πολλῶν μὲν ὑμερῶν ἀπέθνησκεν, ἐθρηνεῖτο καὶ θρηνεῖται ἔτι ἀριστον αὐτοῦ μέλος, διαπρεπὸς ἐν τῷ φιλολογίᾳ καὶ τῷ φιλοσοφίᾳ, μὴ ἀποστὰς δὲ καθόλου καὶ τῆς πολιτικῆς, ἀνήρ, ὁ Ιππόλιτος Taine, περὶ οὐ βραχείας σημειώσεις παρεθέμεθα ἐν τῷ προτέρῳ Ἐπιθεωρήσει τοῖς φίλοις ἀναγνώσταις αὐτῆς, διητι δὲ θρηνεῖ ἐπιφανῆ ἐν τῷ πολιτικῇ ἄνδρα καὶ τῆς δημοκρατίας ἔσχον ὑπέρμαχον, τὸν Ιούλιον Φερρύ (Jules Ferry). Τὸ Saint-Dié ὅπερ ἐδωρήσατο αὐτὸν τῷ 24/5 ἀπριλίου 1832 τῷ πατρίδι, παρέσχε μὲν αὐτῷ τὴν δῆθεν πτῶσιν τῆς 22 σεπτεμβρίου, συνεβάλλετο δῆμος ὅπως ἐνθεν μὲν τὸ θένος τοῦ ἀνδρός καταδειχθῆ ἐνθεν δὲ ὅπως πιστωθῆ ἀπαξ ἔτι διτελεῖται πολλάκις διηδρες ἐπικανεῖς, πολλάς παραδεχόντες τῷ πατριδιώπηρεδίας, ἐπειδὴ πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκ διαν ἔκαστον τὸν πρὶν ὑπαρξάντων κρίνεται, ἐκ τελευταῖας ἀτυχίας καταδικάζονται, ἐκ στιγμαίων ἐντυπώσεων. Ή κατάκτησις τοῦ Τογκίνου, ή ἐλευθερία τῆς παιδεύσεως, ή διὰ τοῦ περιφήμου νόμου τοῦ 1879 καθιερωθῆσα, καὶ αἱ ἄλλαι αὐτοῦ πρὸ τῶν γεγονότων τούτων καὶ μετ' αὐτὰ τῷ πατρίδι ὑπηρεσίαι ἐλπιδούνθεν δῆλως καὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάντων ὁ Ferry-famine, ὁ Ferry-Tonkin παρίστατο, διξις λιθοβολίσμοῦ. Αλλ' αἱ προσωνυμίαι αὗται αἱ ἀντιδημοτικαὶ οὐδαμῶς ἀπεδειλίασαν αὐτόν, διότι ἐνεῖχεν ἐν αὐτῷ τὸ μεγαλεῖον, ἐγίνωσκε καὶ ἔξ αὐτὸν τῶν σφαλμάτων ἔτι αὐτοῦ νά καρπῶται ὀφελεῖας. Οἱ γάλλοι πολιτικὸς γινώσκων νά φέρῃ τὰ πάντα, τάς τε εύτυχίας καὶ τάς ἀτυχίας, πανούργως ὑπερειδία ὅτε μετὰ τὰς ἀτυχίες αὐτοῦ ὑμέρας ἐκρότουν αὐθίς τὰς κείρας οἱ χθὲς τὴν κεφαλίν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακος αἰτοῦντες. Ανέμενε τὸ μέλλον καὶ τὸ μέλλον ἀνέδειξε τὸν ὑπηρετὸν τοῦ Saint-Dié, τὸν Ferry-famine, τοῦ Ferry-Tonkin πρόσεδον τῆς Γερουσίας τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ὅτε ως ἄλλος Συμεὼν εἰπὼν τὸ ενῦν ἀπολύτες τὸν δοῦλον σου Δέδποτα ἀπῆλθε τοῦ κόσμου ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ, ἀπῆλθε τυχών ικανοποιήσεως, πρᾶγμα διερ οὐκὶ πάντοτε συμβαίνει, προώρως μὲν λισως, διότι τιθεντὸν ἓν ἐκλογή

αύτοῦ ὡς ἀνωτάτου ἀρχοντος τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ληγούσις προσεχῶς τῆς προεδρικῆς περιόδου τοῦ εὐγενοῦς Καρνώ. Ἀλλὰ τὸ μέλλον ἀδρατον, αἱ δὲ βουλαὶ τῆς Προνοίας ἀνεξερεύνητοι.

Τῶν μεγίστων κατορθωμάτων τοῦ Jules Ferry είναι ἡ ἀρσίς τῆς παιδεύσεως ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταγμάτων ἐν Γαλλίᾳ, ὁ περὶ ἐλευθερίας δηλ. τῆς παιδεύσεως νόμος, δῆτις μάλιστα ἐνδιαφέρει ἡμῖν ὡς σχετιζόμενος πρὸς τὰ ἡμέτερα πράγματα καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας ἐν Ἀνατολῇ. Ὁρμώμενος δὲ Ferry ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς Guizot πρὸ αὐτοῦ περὶ τῆς θήτης τῆς παιδεύσεως, καὶ ὑπέρ τῆς θήτης ἀγωγῆς τοῦ παιδός ἀποδιδούς τὴν κυριωτάτην ἀποστολὴν τοῦ διδασκάλου καὶ τῆς παιδεύσεως καθόλου, ἐφ' ὃ καὶ ἐδογμάτιζεν διτὶ «ἡ ἀποστολὴ τοῦ διδασκάλου ἐστὶ τὸ ποιεῖν ἀπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τιμίους ἀνθρώπους (faire de ses élèves d'honnêtes gens)», ὑπουργὸς τῆς παιδείας γενόμενος ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ταύτης εἰργάσατο, εἰς ταύτην δὲ ἀποδοτέον καὶ τὸ περιλάμπτον ἔδομον ἄρθρον τοῦ ἐν μέσῳ φοβερᾶς ἐξεγέρσεως τῶν κληρικῶν ψυφισθέντος ὑπό τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας παιδευτικοῦ αὐτοῦ νόμου. Τὸ περιβότον τοῦτο ἄρθρον ἔχει ὅδε. «Τοῦ λοιποῦ οὐδεὶς ἐσται δεκτὸς ἐν τῇ δημοσίᾳ ἢ ἐλευθέρᾳ παιδεύει εἴτε διευθύνων οἰαςδότινος τάξεως παιδευτήριον εἴτε διδάσκων ἐν αὐτῷ, ἀνήκων εἰς θρησκευτικὸν τάγμα μὴ ἀνεγνωρισμένον». Τὸ ἄρθρον τοῦτο προσεδάλητο σφόδρα ὡς ἀντικείμενον τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς παιδεύσεως, ὡς ἐπὶ ἀνικανότητι προσδάλλον 141 τάγματα μὴ ἀνεγνωρισμένα, ὑφιστάμενα δι' ἐν Γαλλίᾳ, ἔχοντα 640 ἰδρύματα, ἀπερ δι' αὐτοῦ κλειστονται. Τὰ 640 δὲ ταῦτα ἰδρύματα είχον, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν πολεμίων τοῦ ἄρθρου, 62 000 μαθητὰς καὶ 6 000 διδασκάλους, οἵτινες ἀπεδιώκοντο. Οὕτως παρεστάθη τὸ ἄρθρον, ἀλλ' οὔτε δὲ Ferry, οὔτε η Βουλή, οὔτε η Γερουσία ἔλαβον αὐτὰ ὑπ' ὅψιν ἀλλ' εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν προσέβονταν, η Γερουσία μάλιστα μετερρύθμισε τὸ νομοσχέδιον εἰς βάρος τῶν Ιησουϊτῶν. Οὕτως ἀπιλάθησαν μὲν τῆς Γαλλίας διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου τὰ θρησκευτικὰ τάγματα, ἐνεκατεσπάρονταν δῆμος εἰς τὰ διάφορα τῆς Ἀνατολῆς μέρον καὶ τυγχάνουσι τῆς προστασίας καὶ ὑποστηρίξεως τῆς ἀρνηθείσης αὐτοῖς στέγην ἐν αὐτῷ. Διὰ τίνας λόγους; Τούτους ἀλλοι τε ἀνέπτυξαν καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τῇ πρωθυπουργίᾳ διαδεξάμενος τὸν Ferry Γαμβέττας, διὰ τῆς ὑποστηρίξεως αὐτῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ τὴν ὑποστήριξιν τῆς διαδέσσεως τοῦ γαλλικοῦ πνεύματος, ἀποδεχόμενος. Αἱ ιδεῖς δὲ αὐταὶ ἐκράτησαν καὶ εἴτα, ἐφ' ὃ καὶ ὅσα ἀνήρ γινώσκων τὰ πράγματα, ὡς γενόμενος σύμβουλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ἐξέθηκε πρὸ τῶν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ γαλλικῆς Βουλῆς οὐχὶ τῆς προσηκούσης ἡξίωνται προσοχῆς, καίτοι τάληθη συμφέροντα τῆς Γαλλίας ὑπεδείκυν, αὐτὴν ταῦτην τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κρατούντων φιλιών αἰσθημάτων πρὸς τὴν Γαλλίαν μάλιστα παρ' Ἐλλησιν ἀφεώρουν. Οἱ Hanoteaux λίαν καλῶς καὶ πειστικῶς ἀνέπτυξε τοὺς λόγους δι' οὓς οἱ Ἐλληνες μάλιστα θεύγουσι τὴν ἐν τοῖς παιδευτηρίοις τῶν θρησκευτικῶν ταγμάτων φοίτουσι, ὡς συνδεόμενοι στενῶς τῇ θρησκείᾳ αὐτῶν καὶ ἀνέκαθεν τὴν πολιτείαν αὐτῶν

καὶ θρησκείαν συνταυτίδαντες. Πρὸ τινος χρόνου πρὸς ἄλλους τε καὶ πρὸς εὐπατρίδην Γάλλον ἐκ τῶν κυριωτάτων μοχλῶν τῆς ὑπέρ τῶν ξένων σπουδαστῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐπιτροπῆς ὑπεδειξαμεν τὴν ιδέαν τῆς ἴδρυσεως τούλαχιστον ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ μικρῶν μεταρρυθμίσεων ἐν τῷ διδασκαλίᾳ τῆς ἐλληνικῆς, ιδίᾳ ἐν τῷ προσφορᾷ, Λυκείου κατὰ τὸ πρόγραμμα τῶν Université. Η Γαλλία ἐκλαϊκεύοντα τὴν παιδεύσιν καὶ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ὡς ἐξελαίκευσεν αὐτὴν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ θά μετέβη τὸ γόντρον αὐτῆς ὡς έθνους τῆς προόδου.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ*.

Ἐσπέραν τινά, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Φοῖβος ἔδυεν ωχρός, δὲ Θεύμας ἀφεὶς τὴν κόγχην αὐτοῦ περιδινουμένην ὑπὸ τῶν θαλασσίων ἀφρῶν, ἔθετο τὸν πτερόεντα πόδα ἐπὶ τῆς μυριανθοῦς ἀκτῆς καὶ μετὰ στιγμιαίκαν πορείαν ἔφθασε πρὸ τοῦ κισσοβριθοῦς ἀντρου τῆς γοήστης. Ή ἐπὶ τῇ στέγης αὐτοῦ καθημένην βλοσυρῶπις γλαυξ ἀνήγγειλε διὰ κραγμοῦ τὴν ἐπισκεψίην, τοῦ σπηλαίου δὲ εἰσόδος ἀνεφγη καὶ ὁ Θεύμας εἰσῆλθεν. Ἄλλ' ἀδεξίως κυλίσας τὸν εἰσόδον φρέστητοντα βρόχον, ἀφῆκε ῥωγμὴν δι' ἣς ἡδυνθήην νά κατοπτεύσω τὴν κρύπτην ἐκείνην καὶ ἀκούσω τὴν μετὰ τῆς γοήστης διμίλιαν τοῦ Τρίτωνος.

Ἐπὶ θρόνου ἐκ βρόχων βρυστοστεφῶν ἐκάθητο ἐκεῖνη νωχειῶς κροτοῦσα ἀδμαζόντινον μικρὸν σκῆπτρον ὅπερ ἔθυμον τὸ δύμακ· ὁ εὑπτυχος αὐτῆς χιτών, διὰ φεινῆς ἀστεροειδοῦς πόρπης ἐπὶ τοῦ στήθους ἐνούμενος, ἐκοσμεῖτο ἀπείροις ἀπεικονίσμασι καλλιγράφων ἀνθέων, ἐντόμων καὶ δρεων. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀντρου πίδαξ περιέχεε δρανίδας στιλπνάς, αἵτινες πίπτουσαι ἐπὶ τῶν πέριξ μακροφύλλων θαμνίσκων, οὐθόλως κατέρρεον ἀλλὰ μετεβάλλοντα εἰς πυρίνους σπινθῆρας. Περά τὸ βραχώδη τῆς ἀνέστησης θρόνον, ἐκάθητο, τὴν δύσμορφον κάρπαν ἐκ τοῦ ὀστράκου δειλῶς προβάλλοντα, χελώνην χαμερπής, τὸ σύμβολον τοῦ σιγηλοῦ μυστηρίου· πορρωτέρω ὑπνωττεν ἡρεμαῖον εἰδεχθές σύμπλεγμα ἐρυθροπραξίνων δρεων· ἀλλ' ὅ τι πλειόνες προύνεντος φρέκην, ἣν ὁ παρά τὴν εἰσόδον δράκων διὰ φοιλιδωτὸν ἔχων καὶ χαλκοειδές τὸ δέρμα· τὸ πυρίπονυν δῆμαρ αὐτοῦ ἐξέστρεψε καὶ ἀπελίθουν ὡς τὸ τῆς Γοργόνος· ἀλλ' ὅσχεις εὐπειθῶς τὴν ἀναστονήτεντες, ή λέκμψις του καθίστατο ἡμερος· ὡ! τὸ ἀντρὸν ἐκεῖνο τὸ χλοερόν, ὅπερ οὐδεμιᾶς Νύμφης διειδέ ποτε ὁ γλαυκὸς ὄφθαλμός, ἣν παράδοξον καὶ ὀρχίον ἀμαρτία τρόμου βασίλειον.

— Ω Θεύμα! εἰπεν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς μετ' ἀγρίας φωνῆς καὶ βλέμματος· εἰμὶ δυστυχής· διστι προσβλέπω ταπεινουμένην τὴν ισχύν μου, θρυσόμενον τὸ ἀρρηκτόν μου σκῆπτρον, τὴν ἀγλην μου δύουσαν

* Ιδε ἀριθμ. 19. σελ. 370—372